

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Specvlvm || Vitae aulicae

Schopper, Hartmann

Francof. Ad Moen., 1584

VD16 R 1015

Capvt XXXI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70432)

*Aprilis est clementia,
Amorq; dulcis virginum.
Rosa voluptas candida,
Odorq; delectabilis,
Fallaxq; lusus tessera,
Hæc cuncta puncto temporis.
Mutantur in breuissimo.*

Fauor & inuidia, odium & gratia, fortuna
itē prospera & aduersa eadē circumuoluun-
tur rota, atque ambiguè nunc fursum, nunc
deorsum, nunc in medium, nunc in infimum
exagitantur locum. Quare omnes ita suo of-
ficio cor respondeant, vt facilem urgente ne-
cessitate rationem reddere valeant.

CAPVT XXXI.

ARGVMENTVM.

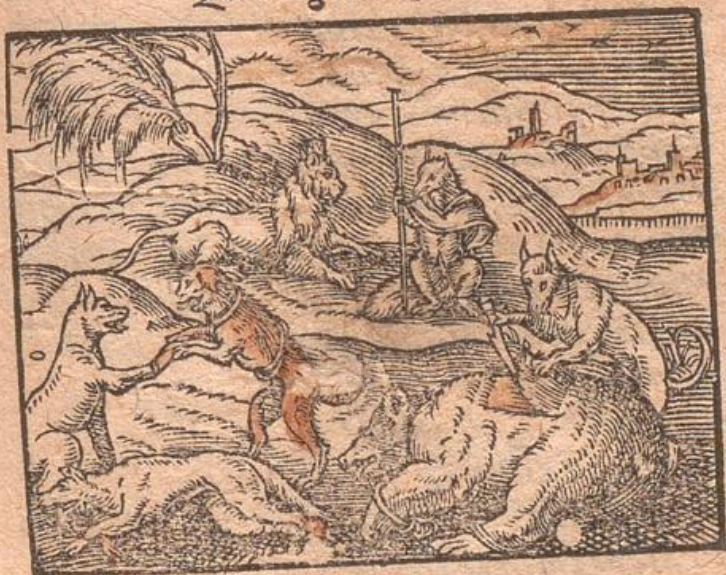
*Rege iubente lupus per ones exiit vntos,
Quos grauis haud Vulpes induit absq; loco.
Principibus quisquis studio confidit inani,
Disce minas sortis, disce timere Nices.*

Malignus hospes Reinike
Dolis suis effecerat,
Vt Rex vtroque calceos
Lupo iuberet extrahi:
Eiusq; binos coniungi,
Scinditq; protiuunculas
De tristis vrsu pellibus,
Quæ cum teneret Reinike,
Suos in hostes in super
Ab ore mordax talia
Mox enomif conuittia:

Ami-

*Amiculi pulcherrimi,
Hostes sed implacabiles:
Vestrum bonum qui spernitis
Et deuouetis Reiniken.
Quid cogitetis, dicite:*

Reinike in
dutus exu-
uiis hostiū,
ipsis insu-
per illudit.

*Vestris quod uti calceis
Nunc cogar esse peronibus?
Promitto certè singulis,
Meas quod indulgentias
Sic vniuersas partiar,
Vt possit esse particeps
Protectionis vtilis:
Quicumq; stirpe de mea
Et ortus est origine.
Dolentis Isengrinij
Vxor vocata Giremut,
Nam conticere nesciunt
Passim loquaces fœmina,
Tumultuosa Reinikes*

Amara il-
lusio.

Vxor lupi
ad cōiucia
Reinikes
respondet.

Respondet ad conuitia.

*Deus, precor, ter Maximus
Has puuiat fallacias,
Tuasq; contumelias,
Quibus cruentas omnia.*

*Lupus tacebat anxius
Nec musitabat amplius
Dolore plenus aspero,
Constrictus arcta compede,
Grauiq; laesus vulnere.*

Lupus &
Bruno gra-
uissime à
vulpe vexā
tur, nec re-
spondere
audent.

*Nec rursus ausus tum fuit.
Mutire contra Reiniken.
Quamuis eum procacibus
Iniuriosis, improbis,
Et prorsus insolentibus
Incesseret dicterijs
Si felis hic ex squalido
Præsens fuisset carcere,
Hunc cantionem Reinikes
Et cantitare cum suis
Coactus esset fratribus.*

COMMENTARIA.

*Multa pri-
us, si vis
vincere, di-
sce pati.*

Facile hic Lector diligens animaduertit, neminem in summo rerum omnium discrimine cōstitutum à probris & scommatibus, quæ inimici & hostes in eum iaceant, immunem esse. Interim autē homini prudenti conuenit, multa superando ferre, & dissimulando graues illas animi misérias, quibus circūdatur, euincere. Quo enim erga inimicos nostros fortunaq; impetus intolerantiores fuerimus,

rimus, tãto magis ab omnibus deridebimur.
 Quæ res acrius animum, quàm ceteræ omnes
 iniuriæ, penetrare & mordere solet.

Quod in tribus prioribus capitulis autor
 huius libri innuit, illud ipsum in hoc præsen-
 ti rursus aulicis inculcare cogitat: Ne princi-
 pum clementiæ, aut favori nimium confida-
 mus, néve maiora quam par est potentia do-
 minioq; nostro tribuamus, atq; ita nulla yr-
 gente necessitate, aut dominorum ad id com-
 pellente vtilitate, nobis quamplurimorum
 odium, inuidiamq; cõstemus acerbissimam.
 Sed de his intelligenti dixisse sufficiat.

CAPVT XXXII.

ARGVMENTVM.

*Mysta & aser Satana & Vulpem commendat eun-
 tem*

Ad loca Romani relligiosa patris.

Mille sacerdotes hoc inueniuntur in euo,

Cuncta solent animo qui simul ante loqui.

Sed luce fulgens altera,
 Aurora cum rubesceret:
 Profectiõni separat,
 Et illi pinguedinem
 Peronibus Vulpecula,
 Quos hostibus detraxerat
 Conclauẽ posthac regium:
 Ingressus inquit talia:
 Nunc ex tua prouincia
 Rex cogito discedere.
 Quapropter obnixè rogo:

Reinike vn-
 git calceos
 tuos.

Reinike re-
 gem allo-
 quitur, &
 benedictio-
 nem à Sa-
 cerdote si-
 bi dari po-
 stulat.

Finit